

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah.
Velja za vse leto..... \$6.00
Za pol leta..... \$3.00
Za New York celo leto... \$7.00
Za inozemstvo celo leto... \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily
in the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: 2876 CORTLANDT.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: 4687 CORTLANDT.

NO. 29. — ŠTEV. 29.

NEW YORK, SATURDAY, FEBRUARY 4, 1922. — SOBOTA, 4. FEBRUARJA, 1922.

VOLUME XXX. — LETNIK XXX.

ZAKLJUČITEV WASHINGTONSKE KONFERENCE.

RAZOROŽEVALNA KONFERENCA V WASHINGTONU BO
NAJBRŽ V SOBOTO ZAKLJUČENA. — ANGLEŠKI IN ITA-
LIJANSKI DELEGATJE ODPOTUJEJO V TOREK DOMOV. —

Washington, D. C. 3. februarja. — Razoroževalna konferenca v Washingtonu bo danes, v soboto, najbrž zaključena, če se ne bodo pri rešitvi večeraj izdelanega programa pojavile nikake nove težave. Tozadevno izjavo so podali odločujoči faktorji večeraj zvečer, nato, ko je bilo rešeno vprašanje Kitajske vzhodne železnice. Izraža se upanje, da bo v soboto končano vse delo ter da se bodo vse preostale pogodbe podpisale v soboto pri plenarni seji. Odbor, ki je izdelal kitajske pogodbe ter japonsko - kitajski komitej, se bo sta danes sestala. Kitajske pogodbe so skoraj že popolnoma dogovorjene, tako da bodo lahko v soboto popolnoma predložene glavnemu odboru delegacij. Isti odbor se bo počel v soboto tudi z 21 zahtevami. Če pa nikakor ne bo mogoče, vsega rešiti tekom sobote, tedaj se z gotovostjo pričakuje, da bo v ponedeljek vsa stvar rešena.

Da so glavna vprašanja rešena ter da je tudi zaključek konference blizu, izpričuje tudi dejstvo, da bo Arthur Balfour, govornik in načelnik britanske delegacije ter ostali člani njegove delegacije, kakor tudi večina italijanskih delegatov, v torek odpotovali domov s parnikom — Aquitania. Zategadelj morajo odpotovati iz Washingtona najkasneje v ponedeljek zvečer. V ponedeljek bodo splošno vsi delegatje podpisali še preostale pogodbenne listine. Vojski, ki stražijo poslopje, v katerem zbirajo delegatje, so dobili že povelje, da se v ponedeljek konča njihova služba ter da se imajo vrniti v svoje vojašnice. Okolišnice, pod katerimi je bilo v sredo prevzetih enindvajset zahtev Japonske, dajo spoznati, da je v tej zadevi dosežen sporazum med Japonsko, Anglijo in Združenimi državami ameriškim. Baron Sidehara je izjavil, da mora ovrzati Kitajski pravico, da zadnja še enkrat prinese na dnevno vprašanje veljavnost pogodb, sklenjenih leta 1915. Gre namreč za zahteve, ki jih je morala izpolniti Kitajska Japonski, prisiljena z vojno grožnjo od strani Japonske. Izza pričetka konference so izjavili tako Kitajci kot Japanci, da naj se pusti te zadeve v nemar, odnošno, da se jih odloži na stran.

DVA MORILCA KONČALA NA ELEKTRIČNEM STOLU

Obsojenca sta s filozofsko in sto-
ično mirnostjo prenašala svojo
usodo.

Ossing, N. Y. 3. februarja. — V četrtek zvečer sta dva kaznjena, obsojena radi umora in tatvine, končala svoje življenje na električnem stolu v Sing Singu. Kazen se je izvršila nato, ko je došel iz governerjeve pisarne odgovor, da jima governer noče izpremeniti smrtne kazni v doživetno ječo. Moža, ki sta bila usmrčena, sta 25-letni Harry Givner, in 26-letni Floyd Slover.

Prvi je stopil v mrtvaško sobo ob 11:01 Givner, katerega je spremljal židovski rabi Katz. Gospodje, — je dejal — predno umrjem, bi rad povedal in zatrdil, da je oni človek, ki je izvršil prav zapravil za umor, začasno neznan. Njegovo ime je Maks Lipp. — Osem minut pozneje je bil Givner proglašen mrtvim.

— Good-bye, fantje! — je zaklical Slover svojim tovarišem, na smrt obsojenim kaznjencem, ko je sel mimo njihovih celic v mrtvaško sobo. Njega je spremljal protestantski duhovnik Rev. dr. Peterson. Ob 11:20 je bil tudi ta proglašen mrtvim. Proti večeru svojega zadnjega dne, ko so mu dali črno obleko, kakor običajno, da jo obleče na svojo zadnjo pot, je Givner dejal: — Jaz ne pričakujem, da bi se kaj zgodilo, kar bi me rešilo. — Istčasno je tudi Slover dejal: — Nicesar več me ne more rešiti. — Prav malo obsojenec v Sing Singu se je tako filozofično in stoično udalo v svojo usodo, kakor sta se ta dva.

Slika nam kaže kapitana Pollocka, mornarice Združenih držav in njegovo ženo. Pollock je bil imenovan governerjem otoka Samoa, ki predstavlja najbolj važno ameriško posest v Pacifičnem morju. Kapitan Pollock se je mudil v Yosemite narodnem parku na kratkih počitnicah, predno je odpotoval na svoje novo mesto.

BEG DEKLICE V MOŽKI OBLEKI.

Lepa, mlada Italijanka, je hotela
pobegniti v moški obleki z "oto-
ka solza".

New York, N. Y. 3. februarja. — Tajna policista E. Donatue in Corcoran ter policist Whalen, ki vsi pripadajo pristaniški policiji v New Yorku, so večeraj malo pred polnočjo patrolirali s svojim policijskim čelnom po zalivu, ki obkroža Ellis Island. Nenadoma so zapazili neki drugi motorni čoln, ki je plul brez vsake luči z veliko naglico proti Brooklynu. Policisti so takoj pričeli zasledovati sumljivi čoln, ki je pristal v Brooklynu. Iz misterioznega čolna sta skočila dva moža ter nato takoj izginila. Policisti so nato pritisnili poleg čolna ter videli, da se v čolnu nahajajo še neka načelna oseba, oblečena v moško obleko, toda pri natančnejši preiskavi so dognali, da je to ženska. Bila je to lepa, italijanska deklica, stara približno osemnajst let. Omenjena deklica ni mogla detektivom nicesar povedati, ker ni znala niti besedice angleški. Odvedli so jo nato na policijsko postajo, kjer je potom italijanskega tolmača izjavila, da se piše Dele Donato. To je bilo vse, kar je hotela povedati o sebi.

Poslujoči poročnik stražnice je telefoniral na Ellis Island ter izjavil, da jo bo obdržal na stražnici, dokler se o tej zadevi kaj več ne izve. Najbrž gre za slučaj, da so hoteli deklico izločiti od kopno, ker so se bali njene deportacije.

ROJAKI, NAROČAJTE "SLO- VENSKO-AMERIKANSKI KO- LEDAR"!

Te zanimive knjige imamo že
malo v zalogi. V nji so najboljši
članki za sodobne razmere. Kole-
dar stane s poštnino vred 40 cen-
tov. Vsak, kdor ga je naročil, je
bil žnjim zadovoljen. Na delo,
dokler je čas.

Slovenic Publishing Company,
82 Cortlandt St., New York City.

UMOR FILMSKEGA RAVNATELJA TAYLORJA

Detektivki nočejo razkriti imena
človeka, katerega iščejo, vendar
pa se domneva, da so na sledu
pravega moža.

Los Angeles, Cal. 3. febr. — Človek, ki je ubil Williama B. Taylor, je bil oni, katerega so videli zapustiti njegovo stanovanje v sredo zvečer. To je naš absolutni zaključek. Mi imamo tudi definitivno idejo, kdo je ta mož in kaj je bil njegov motiv. Razkritje tega ali onega pa bi preprečilo uspešno policijsko delo na temelju naše domneve.

To je ugotovil danes zvečer detektivski kapitan Arans, potem ko je sprejel poročila štaba svojih detektivov, ki so večeraj preresetavali številne govorce, ki so krožile v zvezi s tem slučajem. Policija išče nekega Edvarda Sandsa, odpuščenega tajnika in služabnika Taylorja, ki je dvakrat oropal svojega gospodarja ter mu nato poslal pretilno pismo.

Sands, za kojega pravo ime se je izvedelo večeraj, je neki Edvard Fritz Strathmore, katerega iščejo armadne oblasti radi begunstva, ki je oropal Taylorja, ko je bil pri njem v službi. Sada ali Strathmoreja so videli v torek v Los Angeles.

Čeprav zasledovan tako od zveznih kot državnih častnikov, se mu je vendar posrečilo uiti, čeprav ni prikrival niti svoje osebe, niti svojih načrtov.

Zadnja stvar je, ki prav posebno zanima policijo. Nekemu človeku, ki se je javil policiji, da poda svojo izpoved, je rekel Sands preteče: — Prišel sem, da zasaim Taylorja. Takoj izpočetka se je policija vpraševala: — Zakaj. — Nicesar pa ni bilo v zgodovini umorjenega moža, kar bi metalo luč na to skrivnost.

Je pa eno dejstvo, ki je kričalo naglas iz tišine skrivnosti. Mož ki je ustrelil Taylorja, je bil hladnokrvn in dober strelec. To ni bilo delo amaterja in razburjenega človeka in dejstva, da je bil ustreljen od zadaj, nam priča, da ni imel Taylor nobene prilike, da brani svoje življenje.

ZAPLENJENJE KOTLOV V PHILADELPHIJI.

Philadelphia, Pa., 3. febr. — Petindvajset ton materijala, namenjenega za izdelovanje "home-brew", vključno 275 bakrenih kotlov, so zaplenili danes prohibicijski agenti tekom pogona na štiri prodajalne Atlantic Food Products Corporation. Materijal vključuje bakrene cevi, škatlje s sladom, čistilec, humelj in barvila.

PREDLOGA ZA PLACEVANJE KAZNJENCEV.

Albany, N. Y., 3. februarja. — Predloga, ki vključuje priporočila governerja Millerja, naj plačajo država kaznjencem za njih delo in da naj se ta zaslužek izroči sorodnikom kaznjencev, je bila vložena v zakonodaji.

TRIJE OTROCI OPARJENI.

Philadelphia, Pa., 3. febr. — Trije otroci so bili danes močno oparjeni tukaj vsled eksplozije nekega kotla. Policija išče sedaj stariče, ki so pobegnili z drugimi stanovaleci iz hiše, ko se je zavrnila eksplozija.

pretili, da se bodo pridružili stavki.

POVRATEK NEMŠKEGA PRINCA V NEMČIJO.

PISMO BIVŠEGA NEMŠKEGA PRESTOLONASLEDNIKA, IZ-
ZVALO SIMPATIJE V NEMČIJI — PRIČAKUJE SE, DA MU
BO VLADA DOVOLILA POVRATEK V DEZELO.

Berlin, Nemčija, 3. februarja. — List "New York Times" je prejel sledečo brzojavko: — Bivši nemški prestolonaslednik Viljem si je dobro ugledil pot nazaj v Nemčijo z onim pismom, ki je pisal profesorju Zornu, in katero je omenjeni profesor publiciral. (Odlomke onega prestolonaslednikovega pisma smo pred par dnevi objavili v našem listu.) — To pismo je izzvalo več zveščic, kakor pa pred kratkim publicirano pismo bivšega nemškega cesarja Viljema, katero je pisal maršalu Hindenburgu.

Z objavljenjem tega pisma je stopil bivši nemški prestolonaslednik prvokrat aktivno v politiko izza svojega bega na Holandsko. Dasi je odsoten, vendar je smatrati, da je sedaj tudi on aktivno udeležen pri notranji politiki Nemčije. V vseh nemških političnih krogih so si edini v tem, da tvori to njegovo pismo zelo pametno ofenzivo proti ekstremni desnici in levici — proti reakcionarjem in radikalcem.

Ekstremni reakcionarni organi monarhistov se nahajajo sedaj v veliki zagati. Ti listi ali popolnoma prezejo to pismo v svojih kolonah, ali ga pa ponatiskujejo brez vsakih nadaljnjih pripomb in komentarjev. Toda večina nemških listov — od glasil Ljudske stranke pa do socialno - demokratične stranke piše o tem pismu zelo simpatično.

Vsled objavljenja tega pisma ne more imeti noben Nemec, — izveniški neodvisnih socialistov in komunistov, — nicesar proti povratku bivšega nemškega princa v domovino, ako se zadnji vrne kot privatni nemški državljani. Da se več: prine računala lahko nato, da mu bo republika nakazala penzijo, kakršno prejema general, ki so izven službe.

Demokratski list "Vossische Zeitung" označuje pismo kot historični dokument ter pravi: — Pismo pomeja priznanje republike od nosilca imena Hohenzollern, ki pride kot pretendant krone posebno vpraštev. Republika se je s tem močno utrdila. Oni krogi, ki so mislili do zadnjega, da morajo ostati "lojalni", sedaj lahko izprevidijo iz tega pisma, da morajo to lojalnost nakloniti samo republiki. Lahko se trdi, da je to pismo nemškega princa odstranilo velik kamen, ki je ležal

400 NEMCEV DOSPELO V ZDRUŽENE DRŽAVE.

Skozi Ellis Island je šlo v sredo 400 nemških imigrantov, ki so dospeli iz Nemčije na parniku — Ilansa, ki je last Hamburg - Americe družbe. Kakor izjavljajo izseljeniški uradniki, je bilo to največje skupno število Nemcev, ki so prišli v Združene države po sklenitvi premirja odnosno miru.

ČEŠKI RUDARJI STAVKAJO.

Praga, Čehoslovaška, 3. febr. — Na današnji dan je bila proglašena splošna stavka vseh rudarjev v čehoslovaški republiki.

Kdor namerava v kratkem vrziti se v domovino, ter ob tej priliki videti lepe kraje ob Atlantskem in Sredozemskem morju, mu priporočamo, da potuje z brzoparnikom Cunard proge

"C A R M A N I A",

ki odpluje kot izletni parnik 11. februarja na Reko. Med vožnjo se bo vstavil v najlepših mestih. Vsi potniki tretjega razreda bodo nastanjeni v kabinah. Cena do Reke \$105.00 ter \$5.00 vojnega davka. Frank Sakser State Bank.

na poti njegovega povratka v — Nemčijo. Sicer pa se lahko tudi zahteva od njega osebno garancijo.

"Germania", organ stranke Wirtha, nemškega državnega — kancelarja, piše:

— Te pametne in razumne stavke, ki jih vsebuje pismo bivšega nemškega prestolonaslednika, bi se morali naučiti najzlast vsi oni, ki pričakujejo razsula Nemčije vsled zavrtnega vboja, kajaj z badohom ali vstedi jezniških intrig naprta hohenzollernski protestantski listi.

Socialno - demokratski list — "Vorwaerts" prispevabljja to pismo ročni granati, ki je bila vržena med reakcionarne monarhiste.

SMRT ZAKLJUČILA APOSTOLSKO KARIJERO

V Duluthu je umrl, kot že poročano Rt. Rev. Buh, najstarejši katoliški duhovnik severozapada in indijanski misijonar.

Duluth, Minn., 3. februarja. — Tukaj je umrl generalni vikar Dulutske škofije, Rt. Rev. Joseph Francis Buh, v starosti devetdesetih let.

Pokojni Monsignor Joseph Buh je bil rojen dne 17. marca 1833 v Ljubljani na Gorenjskem. Njegov oče je bil tesar, ki je postal nadarjenega dekca v šoli v Škofjo Loko in, pozneje v Ljubljano. Tam je bil posvečen v mašnika leta 1858. Deloval je najprej kot kaplan, a leta 1864 je prišel slavnim indijanski misijonar Pierre na Kranjsko in Buh je odšel z njim v Ameriko. Prišel je najprej v St. Paul, Minn., nakar se je napotil k Rev. Pircu v Crow Wing. Tam ga ni dolgo držalo in odšel je k Vineoboskem jezeru, kjer je misijonaril med Indijanci.

Predolgo bi bilo opisovati njegove zasluge za katoliško cerkev na severozapadu, ter hočemo le omeniti, da je bil poleg Pirea in Pomazina prvi katoliški misijonar v severni Minnesoti.

Da spoznamo težkoče s katerimi so se morali v onih časih boriti misijonarji, se moramo spomniti, da je bila dežela popolnoma divja in neobljubena seveda z izjemo Indijancev, ki so bili nad vse krvočolni. Misijonarsko delo med njimi je bilo vse prej kot zabava in posebno pionirski med misijonarji so imeli težko stališče.

Zasluge Rev. Buha so višji tudi priznali ta del mesta Pierz je dobil ime po zamrem Rt. Rev. Buhu.

LEP NASVET ZA ŽENE.

Washington, D. C., 3. febr. — Zvezni prohibicijski urad je svetoval ženam, naj vložijo tožbe za odškodnino proti butlegarjem, ki razpečavajo svojo strupeno brogo ter mešajo zakonskim možem glave.

Narodna prohibicijska postava daje sorodnikom ljudi, ki so bili poškodovani ali umorjeni z slabega žganja, pravico zahtevati odškodnino od onih, ki so na nepostaven način dobavljali pijačo.

ČILENSKI KABINET ODSTO- PIL.

Santiago, Chile, 3. februarja. — Čilenski kabinet, kateremu je načeloval Izmael Tocernal, je danes odstopil.

Denarna izplačila v jugoslovanskih kronah, lirah in avstrijskih kronah

se potom naše banke izvršujejo po nizki ceni, zanesljivo in hitro.

Včeraj se bile naše cene sledeče:

Jugoslavija:

Razpošilja za zadnje pošte in izplačuje "Kr. poštni čekovalni urad" in "Jadranska banka" v Ljubljani.

300 kron \$ 1.20 1,000 kron \$ 3.80

400 kron \$ 1.60 5,000 kron \$18.50

500 kron \$ 2.00 10,000 kron \$36.00

Glasom naredbe ministrstva za pošto in brzojav v Jugoslaviji je sedaj mogoče tako nakazovati mesec potom pošte edino v dinarjih; za vsake štiri krome bo izplačan en dinar; razmerje med dinarjem in krono ostane torej neizpremenjeno.

Italija in sosedne ozemlje:

Razpošilja na zadnje pošte in izplačuje "Jadranska banka" v Trstu.

50 lir \$ 2.90 500 lir \$25.00

100 lir \$ 5.30 1000 lir \$48.50

300 lir \$15.30

Nemška Avstrija:

Razpošilja na zadnje pošte in izplačuje "Adriatische Bank na Dunaju.

Radi velikih razlik v tečaju izplačujemo sedaj v Avstriji samo ameriške dolarje. Naša pristojbina za vsako posamezno nakazilo do \$10.— znaša 50 centov; od \$10.— do \$50.— po \$1.—; in za večja nakazila po 2 centa od dolarja.

Vrednosti denarjev sedaj ni stalna, menja se večkrat nepričakovano; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej. Mi računamo po ceni istega dne kot nam poštni denar dosepe v reke. Kot generalni zastopnik "Jadranske Banke" in njenih podružnic imamo zaimenčane izvanredno ugodne pogoje, ki bodo velike koristi za vas, ki se ali se boste posluževali naše banke.

Denar nam je poštiti najbolj po Domestic Money Order, ali po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK, 82 Cortlandt St., New York

(Advertisement)

Požigalec.

FRANCOSKI DETEKTIVSKI ROMAN.

Spisal Emil Gaborian.

Za "Glas Naroda" prevel G. P.

29

(Nadaljevanje.)

Stari oče Šandore je udaril z nogo ob tla ter rekel:

— Naprej k glavni stvari.

— Stvar je bila ta kot vam je znano, gospoda, je igrala tekom zaslišanja puška veliko ulogo. Oni človek, Galpin, si jo je skrbno ogledal ter vprašal gospoda, kedar je zadnjikrat streljal z njo, Gospod je rekel: — Pred nekako petimi dnevi. Čujete, jaz pravim, pred petimi dnevi. Nato je Galpin položil puško na stran, ne da bi si ogledal cevi.

— No! — je vprašal gospod Folgat.

— Gospod, jaz, Anton, sem prejšnji večer očistil puško, jo umil in....

— Na mojo čast, — je vzkliknil gospod Šandore, — zakaj pa niste povedali tega takoj? Če sta cevi čisti, potem je to absoluten dokaz, da je Zak neovlečen.

Stari služabnik je zmajal z glavjo ter rekel:

— Ali sta v resnici čisti?

— Oho.

— Gospod se je mogoče mtil glede časa, ko je oddal zadnji strel iz puške in v takem slučaju je bila vsaj ena cev zamazana. Mesto da bi mu pomagal, bi ga moje pričevanje popolnoma uničilo. Predno bi rekel kako stvar, sem hotel biti natančno prepričan.

— Da, — je rekel Folgat odobravalo, — in prav ste storili, ko ste molčali, moj dobri mož in prosim vas resno, da ne erhnete nobeni živi duši ničesar o tem. To dejstvo bo mogoče postalo odločilen argument za obrambo.

— O, gospod, jaz znam držati svoj jezik za zobna. Lahko si mislite, kako nestrpen sem bil, ko sem gledal te proklete pečate, ki so mi preprečevali ogledati si puško. O, če bi si le upal odtrgati enega!

— Ubogi človek!

— Mislim sem se storiti to, a sem se premagal. Nato pa mi je prišlo na misel, da bi tudi drugi ljudje lahko mislili na isto stvar. Lopovi, ki so skovali zaroto proti gospodu Žaku, so zmožni vsake stvari, kaj ne? Lahko bi udri kakšno noč ter odtrgali pečate. Vsi tedaj sem postavil stražo na vrt pod okna. Sam pa sem se postavil pod pečate z orožjem v roki. Naj le kdo pride. Našel me bo pripravljenega.

Kljub vsemu, kar se govori o njih, so odvetniki vendar boljše kot je njih sloves. Odvetniki, katere se dolži, da so največji skeptiki na svetu, so nasplošno lehkoverni in priproste duha. Njih navdušenje je odkritost. Kadar mislimo mi, da igrajo kako ulogo, mislijo dejanski resno. V večini slučajev so dejanski prepričani, da je njih stvar pravična, tudi če so poraženi. Uro za uro, iz njegovega prihoda v Sovter, je vera gospoda Folgat v nedolžnost Boaskorana neprestano rasla. Povest starega Antona ni mogla omajati njegovega rastočega prepričanja. On sicer ni hotel priznati obstoja zarote, a se je nagibal k mnenju, da se je kak lopov poslužil okoliščin, ki so bile znane njemu samemu, nakar je padal ves sum na gospoda de Boaskorana, mesto na njega samega.

Staviti pa je bilo treba še več nadaljnjih vprašanj. Anton pa je bil tako strašno razburjen, da je bilo težko napotiti ga, da je odgovarjal. Ni namreč lahko zaslišati človeka in naj je še tako pripravljen odgovarjati. Treba je samokontrole, skrbnosti in gotove metode, kajti drugače se rado pregleda najbolj važna dejstva. Gospod Folgat je vsled tega pričel po kratkem odmoru:

— Moj dragi Anton, jaz ne morem dosti visoko ceniti vašega obnašanja v tem slučaju. Nismo pa še pri koncu. Ker pa nisem še ničesar zavil, odkar sem zapustil Pariz preteklega večera in ker čujem uro biti dvanajst....

Gospod de Šandore je bil videti zelo osramočen, ko je rekel: — Kako pozabljen star človek sem jaz! Kako je to, da nisem mislil na to? Vi mi boste brez dvoma oprostili, kajti popolnoma sem zmešan. Anton, s čim nama moreš postreči?

— Kuharica ima gnjat, kokoši v omaki in drugo.

— Kar bo prvo gotovo, — je rekel mladi odvetnik.

— V četrto ure bo vse gotovo, — je odvrnil Anton.

Odhitel je in gospod de Šandore je povabil medtem odvetnika v sprejemnico.

Ubogi stari oče je moral peklicati na pomoč svojo energijo, da je izgledal vsaj nekoliko miren.

— To dejstvo glede puške ga bo rešilo, kaj ne? — je vprašal.

— Mogoče, — je odvrnil slavn odvetnik.

Nato pa sta molčala. — Stari oče je mislil na bolest svoje unukinje ter proklinjal dan, ko je odprl svoja vrata Žaku. Odvetnik pa je v svojem duhu urejal dejstva, katera je izvedel ter pripravljaj vprašanja, katera je hotel staviti. Oba sta bila tako zatopljena v svoje lastne misli, da sta zadrtela, ko je prišel Anton ter rekel:

— Gospoda, zajutrek je pripravljen.

Miza v obednici je bila lepo pogrnjena in ko sta oba gospoda

sedla za mizo, se je stari Anton postavil za oba, s prtičem v roki. Gospod de Šandore pa ga je poklical ter mu rekel:

— Vzemite še en krožnik, Anton, ter jejte z nama.

— Gospod, — je protestiral stari, verni služabnik. — gospod.

— Sedite, — je ponovil baren. — Če boste jedli za nama, bomo izgubili po nepotrebnem čas in star služabnik kot ste vi, je član družine.

Anton se je pokoril, popolnoma iz sebe, a v dnu srca vzradoščen radi časti, katere je bil deležen. Baron de Šandore se namreč ponavadi ni odlikoval po svoji familijarnosti. Ko so pojedli, je rekel gospod Folgat:

— Sedaj se vrnimo k poslu. Ostanite hladni, moj dragi Anton, ter si zapomnite, da bodo lahko postali vaši odgovori temelj cele obrambe, če bo sploh prišlo do obravnave. Kakšne so bile navade gospoda de Boaskorana, kadar se je mudil tukaj?

— Kadar je bil tukaj, gospod, ni imel takorekoč nikakih navad. Mi smo prišli semkaj zelo redkokdaj in le za kratek čas.

— Jaz vprašam, kaj je delal tukaj?

— Ponavadi je pozno vstajal ter hodil precej naskrog. Pogosto je šel na lov, skiciral te dosti čital, kajti on je prav tako zaljubljen v knjige kot je njegov oče, marko, v porcelan.

— Kdo je prihajal k njemu na obisk?

— Večinoma gospod Galpin, dr. Sejnbo, duhovnik iz Breši,

gospod Senesal in gospod Dobizon.

— Kako je preživel svoje večere?

— Pri gospodu baronu de Šandore, ki vam lahko pove vse ostalo.

— Ali je imel kake druge sorodnike v tej okolici?

— Nikakih.

— Ali veste, če je imel kako žensko za prijateljico?

Anton je izgledal kot hoče zardeti.

— Gospod, — je rekel, — ali mogoče ne veste, da je gospod

zaroben z gospodično Dionizijo?

Baron de Šandore ni bil nikak otrok. Čeprav ga je cela stvar

globoko zanimala, je vendar vstal ter rekel:

— Hočem se nekoliko navziti svežega zraka.

Odšel je, kajti dobro je razumel, da bo mogoče Anton zadrževal resnico, ker je on stari oče Dionizije.

— To je pameten človek, — si je mislil gospod Folgat.

Na glas pa je rekel:

— Sedaj, ko sva sama, moj dragi Anton, govorite lahko odkrito. Ali je imel gospod de Boaskorana kako ljubico?

— Ne, gospod.

— Ali je sploh kedaj imel kake?

— Nikdar. Mogoče vam bodo povedali, da mu je nekoč uga-

jula neka velika, rdečelasa ženska, hči nekega mlinarja v sosed-

(Dalje prihodnjic.)

Zaroka kralja Aleksandra.

Ljubljanski "Slovenec" piše:

— Zaroka kralja Aleksandra z

romunsko kraljico Mariolo je

za monarhijo, kakor je naša drža-

va, dejansko dalekosežnega poli-

tičnega pomena. Kakor je iskreno

pozdravljati dogodek, ki pome-

njanj romunski prestolonaslednik

princezinja Elizabeta, soproga gr-

škega prestolonaslednika, prince-

zinja Mariola, sedanja nevesta

jugoslovanskega kralja, ki je bi-

la rojena v Cothi leta 1900, sprine

Nikolaj in princezinja Ileana. S

to ženitvijo stopa redovina Kara-

gorgorjevičev v sorodstvo z vla-

darskimi hišami na Danskem, v

Norveški, Grčiji in Bolgariji, v

daljnjem sorodstvo pa tudi z bivšim

nemškimi cesarjem Viljemom.

(By gosh! To se čita kakor

pregled presvetle habshurške ro-

dovine v Blasniki priliki! Sta-

rokravski slovenski listi bodo pa

moral nekoliko popustiti v svo-

ji hvali o "naši pristni narodni

dinastiji", kajti ta pristni narod-

na dinastija bo sedaj pomešala

svojo kri s Hohenzollerni, "šva-

bi", ki so bili dozdaj trn v peti

vsakega Srba! O. stavec.)

RESNIČEN DOGODEK.

Potem, ko je doživel znani general Potiorek koncem leta 1914. strahovit poraz v Srbiji, je pustil službo ter se odpeljal v Avstrijo. Vsedel se je v vagon za nekadišnje in premišljeval svoj velikanski poraz. Medtem pa je vstopil v vlak neki Madžar, se vsedel nasproti Potioreku in pričel vleči neumljen dim iz pipe. Potiorek je pričel postajati nemiren. Madžar pa je kadil dalje. Potiorek je zgrabila jeza. Zadel se je na Madžara, češ, da je vagon namenjen nekadišcem. Madžar se ni zmenil za to ter kadil dalje. Tedaj je segel Potiorek v žep in dal Madžaru svojo vizitko, kar pomeni poziv na dvoboj. Toda Madžar tudi ni napravilo iz ravnotežja. Spravil je vizitko v žep in kadil dalje. Tedaj pa je šel Potiorek k sprevodniku in mu razložil vso zadevo. Sprevodnik je pozval Madžara, naj zapusti kupé. Madžar ni rekel besedice, ampak kadil venomer naprej ter dal sprevodniku Potiorekovo vizitko. Sprevodnik je vizitko prebral in odšel. Na hodniku je čakal Potiorek na sprevodnika in ga vprašal, kako je opravil. Sprevodnik mu je rekel: "Pa idite vi v drug oddel-

lek! Saj s tem človekom — kažoč generalu njegov vizitko — se ni dobro pripraviti. Ali ne veste, da je ta človek — budalo Potiorek?"

Potem, ko je doživel znani general Potiorek koncem leta 1914. strahovit poraz v Srbiji, je pustil službo ter se odpeljal v Avstrijo. Vsedel se je v vagon za nekadišnje in premišljeval svoj velikanski poraz. Medtem pa je vstopil v vlak neki Madžar, se vsedel nasproti Potioreku in pričel vleči neumljen dim iz pipe. Potiorek je pričel postajati nemiren. Madžar pa je kadil dalje. Potiorek je zgrabila jeza. Zadel se je na Madžara, češ, da je vagon namenjen nekadišcem. Madžar se ni zmenil za to ter kadil dalje. Tedaj je segel Potiorek v žep in dal Madžaru svojo vizitko, kar pomeni poziv na dvoboj. Toda Madžar tudi ni napravilo iz ravnotežja. Spravil je vizitko v žep in kadil dalje. Tedaj pa je šel Potiorek k sprevodniku in mu razložil vso zadevo. Sprevodnik je pozval Madžara, naj zapusti kupé. Madžar ni rekel besedice, ampak kadil venomer naprej ter dal sprevodniku Potiorekovo vizitko. Sprevodnik je vizitko prebral in odšel. Na hodniku je čakal Potiorek na sprevodnika in ga vprašal, kako je opravil. Sprevodnik mu je rekel: "Pa idite vi v drug oddel-

lek! Saj s tem človekom — kažoč generalu njegov vizitko — se ni dobro pripraviti. Ali ne veste, da je ta človek — budalo Potiorek?"

Potem, ko je doživel znani general Potiorek koncem leta 1914. strahovit poraz v Srbiji, je pustil službo ter se odpeljal v Avstrijo. Vsedel se je v vagon za nekadišnje in premišljeval svoj velikanski poraz. Medtem pa je vstopil v vlak neki Madžar, se vsedel nasproti Potioreku in pričel vleči neumljen dim iz pipe. Potiorek je pričel postajati nemiren. Madžar pa je kadil dalje. Potiorek je zgrabila jeza. Zadel se je na Madžara, češ, da je vagon namenjen nekadišcem. Madžar se ni zmenil za to ter kadil dalje. Tedaj je segel Potiorek v žep in dal Madžaru svojo vizitko, kar pomeni poziv na dvoboj. Toda Madžar tudi ni napravilo iz ravnotežja. Spravil je vizitko v žep in kadil dalje. Tedaj pa je šel Potiorek k sprevodniku in mu razložil vso zadevo. Sprevodnik je pozval Madžara, naj zapusti kupé. Madžar ni rekel besedice, ampak kadil venomer naprej ter dal sprevodniku Potiorekovo vizitko. Sprevodnik je vizitko prebral in odšel. Na hodniku je čakal Potiorek na sprevodnika in ga vprašal, kako je opravil. Sprevodnik mu je rekel: "Pa idite vi v drug oddel-

lek! Saj s tem človekom — kažoč generalu njegov vizitko — se ni dobro pripraviti. Ali ne veste, da je ta človek — budalo Potiorek?"

Potem, ko je doživel znani general Potiorek koncem leta 1914. strahovit poraz v Srbiji, je pustil službo ter se odpeljal v Avstrijo. Vsedel se je v vagon za nekadišnje in premišljeval svoj velikanski poraz. Medtem pa je vstopil v vlak neki Madžar, se vsedel nasproti Potioreku in pričel vleči neumljen dim iz pipe. Potiorek je pričel postajati nemiren. Madžar pa je kadil dalje. Potiorek je zgrabila jeza. Zadel se je na Madžara, češ, da je vagon namenjen nekadišcem. Madžar se ni zmenil za to ter kadil dalje. Tedaj je segel Potiorek v žep in dal Madžaru svojo vizitko, kar pomeni poziv na dvoboj. Toda Madžar tudi ni napravilo iz ravnotežja. Spravil je vizitko v žep in kadil dalje. Tedaj pa je šel Potiorek k sprevodniku in mu razložil vso zadevo. Sprevodnik je pozval Madžara, naj zapusti kupé. Madžar ni rekel besedice, ampak kadil venomer naprej ter dal sprevodniku Potiorekovo vizitko. Sprevodnik je vizitko prebral in odšel. Na hodniku je čakal Potiorek na sprevodnika in ga vprašal, kako je opravil. Sprevodnik mu je rekel: "Pa idite vi v drug oddel-

lek! Saj s tem človekom — kažoč generalu njegov vizitko — se ni dobro pripraviti. Ali ne veste, da je ta človek — budalo Potiorek?"

Potem, ko je doživel znani general Potiorek koncem leta 1914. strahovit poraz v Srbiji, je pustil službo ter se odpeljal v Avstrijo. Vsedel se je v vagon za nekadišnje in premišljeval svoj velikanski poraz. Medtem pa je vstopil v vlak neki Madžar, se vsedel nasproti Potioreku in pričel vleči neumljen dim iz pipe. Potiorek je pričel postajati nemiren. Madžar pa je kadil dalje. Potiorek je zgrabila jeza. Zadel se je na Madžara, češ, da je vagon namenjen nekadišcem. Madžar se ni zmenil za to ter kadil dalje. Tedaj je segel Potiorek v žep in dal Madžaru svojo vizitko, kar pomeni poziv na dvoboj. Toda Madžar tudi ni napravilo iz ravnotežja. Spravil je vizitko v žep in kadil dalje. Tedaj pa je šel Potiorek k sprevodniku in mu razložil vso zadevo. Sprevodnik je pozval Madžara, naj zapusti kupé. Madžar ni rekel besedice, ampak kadil venomer naprej ter dal sprevodniku Potiorekovo vizitko. Sprevodnik je vizitko prebral in odšel. Na hodniku je čakal Potiorek na sprevodnika in ga vprašal, kako je opravil. Sprevodnik mu je rekel: "Pa idite vi v drug oddel-

lek! Saj s tem človekom — kažoč generalu njegov vizitko — se ni dobro pripraviti. Ali ne veste, da je ta človek — budalo Potiorek?"

Potem, ko je doživel znani general Potiorek koncem leta 1914. strahovit poraz v Srbiji, je pustil službo ter se odpeljal v Avstrijo. Vsedel se je v vagon za nekadišnje in premišljeval svoj velikanski poraz. Medtem pa je vstopil v vlak neki Madžar, se vsedel nasproti Potioreku in pričel vleči neumljen dim iz pipe. Potiorek je pričel postajati nemiren. Madžar pa je kadil dalje. Potiorek je zgrabila jeza. Zadel se je na Madžara, češ, da je vagon namenjen nekadišcem. Madžar se ni zmenil za to ter kadil dalje. Tedaj je segel Potiorek v žep in dal Madžaru svojo vizitko, kar pomeni poziv na dvoboj. Toda Madžar tudi ni napravilo iz ravnotežja. Spravil je vizitko v žep in kadil dalje. Tedaj pa je šel Potiorek k sprevodniku in mu razložil vso zadevo. Sprevodnik je pozval Madžara, naj zapusti kupé. Madžar ni rekel besedice, ampak kadil venomer naprej ter dal sprevodniku Potiorekovo vizitko. Sprevodnik je vizitko prebral in odšel. Na hodniku je čakal Potiorek na sprevodnika in ga vprašal, kako je opravil. Sprevodnik mu je rekel: "Pa idite vi v drug oddel-

lek! Saj s tem človekom — kažoč generalu njegov vizitko — se ni dobro pripraviti. Ali ne veste, da je ta človek — budalo Potiorek?"

Potem, ko je doživel znani general Potiorek koncem leta 1914. strahovit poraz v Srbiji, je pustil službo ter se odpeljal v Avstrijo. Vsedel se je v vagon za nekadišnje in premišljeval svoj velikanski poraz. Medtem pa je vstopil v vlak neki Madžar, se vsedel nasproti Potioreku in pričel vleči neumljen dim iz pipe. Potiorek je pričel postajati nemiren. Madžar pa je kadil dalje. Potiorek je zgrabila jeza. Zadel se je na Madžara, češ, da je vagon namenjen nekadišcem. Madžar se ni zmenil za to ter kadil dalje. Tedaj je segel Potiorek v žep in dal Madžaru svojo vizitko, kar pomeni poziv na dvoboj. Toda Madžar tudi ni napravilo iz ravnotežja. Spravil je vizitko v žep in kadil dalje. Tedaj pa je šel Potiorek k sprevodniku in mu razložil vso zadevo. Sprevodnik je pozval Madžara, naj zapusti kupé. Madžar ni rekel besedice, ampak kadil venomer naprej ter dal sprevodniku Potiorekovo vizitko. Sprevodnik je vizitko prebral in odšel. Na hodniku je čakal Potiorek na sprevodnika in ga vprašal, kako je opravil. Sprevodnik mu je rekel: "Pa idite vi v drug oddel-

lek! Saj s tem človekom — kažoč generalu njegov vizitko — se ni dobro pripraviti. Ali ne veste, da je ta človek — budalo Potiorek?"

Potem, ko je doživel znani general Potiorek koncem leta 1914. strahovit poraz v Srbiji, je pustil službo ter se odpeljal v Avstrijo. Vsedel se je v vagon za nekadišnje in premišljeval svoj velikanski poraz. Medtem pa je vstopil v vlak neki Madžar, se vsedel nasproti Potioreku in pričel vleči neumljen dim iz pipe. Potiorek je pričel postajati nemiren. Madžar pa je kadil dalje. Potiorek je zgrabila jeza. Zadel se je na Madžara, češ, da je vagon namenjen nekadišcem. Madžar se ni zmenil za to ter kadil dalje. Tedaj je segel Potiorek v žep in dal Madžaru svojo vizitko, kar pomeni poziv na dvoboj. Toda Madžar tudi ni napravilo iz ravnotežja. Spravil je vizitko v žep in kadil dalje. Tedaj pa je šel Potiorek k sprevodniku in mu razložil vso zadevo. Sprevodnik je pozval Madžara, naj zapusti kupé. Madžar ni rekel besedice, ampak kadil venomer naprej ter dal sprevodniku Potiorekovo vizitko. Sprevodnik je vizitko prebral in odšel. Na hodniku je čakal Potiorek na sprevodnika in ga vprašal, kako je opravil. Sprevodnik mu je rekel: "Pa idite vi v drug oddel-

lek! Saj s tem človekom — kažoč generalu njegov vizitko — se ni dobro pripraviti. Ali ne veste, da je ta človek — budalo Potiorek?"

Potem, ko je doživel znani general Potiorek koncem leta 1914. strahovit poraz v Srbiji, je pustil službo ter se odpeljal v Avstrijo. Vsedel se je v vagon za nekadišnje in premišljeval svoj velikanski poraz. Medtem pa je vstopil v vlak neki Madžar, se vsedel nasproti Potioreku in pričel vleči neumljen dim iz pipe. Potiorek je pričel postajati nemiren. Madžar pa je kadil dalje. Potiorek je zgrabila jeza. Zadel se je na Madžara, češ, da je vagon namenjen nekadišcem. Madžar se ni zmenil za to ter kadil dalje. Tedaj je segel Potiorek v žep in dal Madžaru svojo vizitko, kar pomeni poziv na dvoboj. Toda Madžar tudi ni napravilo iz ravnotežja. Spravil je vizitko v žep in kadil dalje. Tedaj pa je šel Potiorek k sprevodniku in mu razložil vso zadevo. Sprevodnik je pozval Madžara, naj zapusti kupé. Madžar ni rekel besedice, ampak kadil venomer naprej ter dal sprevodniku Potiorekovo vizitko. Sprevodnik je vizitko prebral in odšel. Na hodniku je čakal Potiorek na sprevodnika in ga vprašal, kako je opravil. Sprevodnik mu je rekel: "Pa idite vi v drug oddel-

lek! Saj s tem človekom — kažoč generalu njegov vizitko — se ni dobro pripraviti. Ali ne veste, da je ta človek — budalo Potiorek?"

Potem, ko je doživel znani general Potiorek koncem leta 1914. strahovit poraz v Srbiji, je pustil službo ter se odpeljal v Avstrijo. Vsedel se je v vagon za nekadišnje in premišljeval svoj velikanski poraz. Medtem pa je vstopil v vlak neki Madžar, se vsedel nasproti Potioreku in pričel vleči neumljen dim iz pipe. Potiorek je pričel postajati nemiren. Madžar pa je kadil dalje. Potiorek je zgrabila jeza. Zadel se je na Madžara, češ, da je vagon namenjen nekadišcem. Madžar se ni zmenil za to ter kadil dalje. Tedaj je segel Potiorek v žep in dal Madžaru svojo vizitko, kar pomeni poziv na dvoboj. Toda Madžar tudi ni napravilo iz ravnotežja. Spravil je vizitko v žep in kadil dalje. Tedaj pa je šel Potiorek k sprevodniku in mu razložil vso zadevo. Sprevodnik je pozval Madžara, naj zapusti kupé. Madžar ni rekel besedice, ampak kadil venomer naprej ter dal sprevodniku Potiorekovo vizitko. Sprevodnik je vizitko prebral in odšel. Na hodniku je čakal Potiorek na sprevodnika in ga vprašal, kako je opravil. Sprevodnik mu je rekel: "Pa idite vi v drug oddel-

lek! Saj s tem človekom — kažoč generalu njegov vizitko — se ni dobro pripraviti. Ali ne veste, da je ta človek — budalo Potiorek?"

Potem, ko je doživel znani general Potiorek koncem leta 1914. strahovit poraz v Srbiji, je pustil službo ter se odpeljal v Avstrijo. Vsedel se je v vagon za nekadišnje in premišljeval svoj velikanski poraz. Medtem pa je vstopil v vlak neki Madžar, se vsedel nasproti Potioreku in pričel vleči neumljen dim iz pipe. Potiorek je pričel postajati nemiren. Madžar pa je kadil dalje. Potiorek je zgrabila jeza. Zadel se je na Madžara, češ, da je vagon namenjen nekadišcem. Madžar se ni zmenil za to ter kadil dalje. Tedaj je segel Potiorek v žep in dal Madžaru svojo vizitko, kar pomeni poziv na dvoboj. Toda Madžar tudi ni napravilo iz ravnotežja. Spravil je vizitko v žep in kadil dalje. Tedaj pa je šel Potiorek k sprevodniku in mu razložil vso zadevo. Sprevodnik je pozval Madžara, naj zapusti kupé. Madžar ni rekel besedice, ampak kadil venomer naprej ter dal sprevodniku Potiorekovo vizitko. Sprevodnik je vizitko prebral in odšel. Na hodniku je čakal Potiorek na sprevodnika in ga vprašal, kako je opravil. Sprevodnik mu je rekel: "Pa idite vi v drug oddel-

lek! Saj s tem človekom — kažoč generalu njegov vizitko — se ni dobro pripraviti. Ali ne veste, da je ta človek — budalo Potiorek?"

Potem, ko je doživel znani general Potiorek koncem leta 1914. strahovit poraz v Srbiji, je pustil službo ter se odpeljal v Avstrijo. Vsedel se je v vagon za nekadišnje in premišljeval svoj velikanski poraz. Medtem pa je vstopil v vlak neki Madžar, se vsedel nasproti Potioreku in pričel vleči neumljen dim iz pipe. Potiorek je pričel postajati nemiren. Madžar pa je kadil dalje. Potiorek je zgrabila jeza. Zadel se je na Madžara, češ, da je vagon namenjen nekadišcem. Madžar se ni zmenil za to ter kadil dalje. Tedaj je segel Potiorek v žep in dal Madžaru svojo vizitko, kar pomeni poziv na dvoboj. Toda Madžar tudi ni napravilo iz ravnotežja. Spravil je vizitko v žep in kadil dalje. Tedaj pa je šel Potiorek k sprevodniku in mu razložil vso zadevo. Sprevodnik je pozval Madžara, naj zapusti kupé. Madžar ni rekel besedice, ampak kadil venomer naprej ter dal sprevodniku Potiorekovo vizitko. Sprevodnik je vizitko prebral in odšel. Na hodniku je čakal Potiorek na sprevodnika in ga vprašal, kako je opravil. Sprevodnik mu je rekel: "Pa idite vi v drug oddel-

lek! Saj s tem človekom — kažoč generalu njegov vizitko — se ni dobro pripraviti. Ali ne veste, da je ta človek — budalo Potiorek?"

Potem, ko je doživel znani general Potiorek koncem leta 1914. strahovit poraz v Srbiji, je pustil službo ter se odpeljal v Avstrijo. Vsedel se je v vagon za nekadišnje in premišljeval svoj velikanski poraz. Medtem pa je vstopil v vlak neki Madžar, se vsedel nasproti Potioreku in pričel vleči neumljen dim iz pipe. Potiorek je pričel postajati nemiren. Madžar pa je kadil dalje. Potiorek je zgrabila jeza. Zadel se je na Madžara, češ, da je vagon namenjen nekadišcem. Madžar se ni zmenil za to ter kadil dalje. Tedaj je segel Potiorek v žep in dal Madžaru svojo vizitko, kar pomeni poziv na dvoboj. Toda Madžar tudi ni napravilo iz ravnotežja. Spravil je vizitko v žep in kadil dalje. Tedaj pa je šel Potiorek k sprevodniku in mu razložil vso zadevo. Sprevodnik je pozval Madžara, naj zapusti kupé. Madžar ni rekel besedice, ampak kadil venomer naprej ter dal sprevodniku Potiorekovo vizitko. Sprevodnik je vizitko prebral in odšel. Na hodniku je čakal Potiorek na sprevodnika in ga vprašal, kako je opravil. Sprevodnik mu je rekel: "Pa idite vi v drug oddel-

VRATA VATIKANA

ZAPEČATENA

Kardinali izražajo upanje, da bo volitev kmašu končana. — Dim bo oznanil njen izid.

Rim, Italija, 3. februarja. —

V Sikstinski kapeli se je zbralo

danes 53 kardinalov svetega kole-

gija, ki bodo oddali prvo glasova-

vanje pri volitvi novega papeža.

Vrata Vatikana so večeraj zaprli

in zapečatili z velikimi ceremo-

nijami, ki so v rabi že stoletja.